

Олесь Довгий
заступник Київського міського
голови, секретар Київради

ДУХОВНА ВЕЛИЧ КИЄВА

Із Києва йдуть витoki нашої історії та проростає наш національний дух. Місту-столиці присвячено тисячі й тисячі публікацій і, певен, його історією захоплюватимуться наші нащадки у віках.

Київ є колискою християнства Східної Європи, яка через наше місто і наших князів долучилася до великої цивілізації. Це столиця Руської держави, яка разом із Візантією не мала рівних в Європі X–XII століття. Місто унікальне легендарним минулим, приваблює зарубіжний світ своїми дивовижними пам'ятками. У X столітті мандрівників вражали своєю численністю і красою храмові споруди, у XXI столітті кожен відомий зарубіжний державний діяч і дипломат вважає за честь відвідати Софію, Києво-Печерську лавру, Михайлівський монастир, Кирилівську та Андріївську церкви. Нікого з гостей не залишають байдужими київські архітектурні ансамблі, музеї, театри, наші парки, Дніпрові кручі.

Київ був політичним і духовним центром давньоруської держави, яка утворилася наприкінці IX століття. Зазначимо, що Київська Русь-Україна тоді підтримувала активні зовнішні та торговельні зносини з Візантією, Вірменією, Багдадським халіфатом, Грузією, Польщею, Францією, Англією, Швецією,

німецькими князівствами та містами, іншими країнами. Ці зв'язки ще більш поширилися після хрещення Русі. У 988 році князь Володимир запровадив християнство. Цього року ми відзначили 1020-річний ювілей знаменної події. Великий князь Володимир Святий став фундатором першого мурованого храму Русі — Десятинної церкви. Його син Ярослав Мудрий остаточно переміг кочівників-печенігів і надовго убезпечив Київ від чужинських нападів. Він оточив свою столицю міцними укріпленнями, звів славетний Софійський собор і чимало інших храмів. За його князювання було складено й перший давньоруський кодекс законів «Руська правда», який уніфікував правничі засади в державі. Київська Русь простяглася від Вісли до Уралу, від Балтійського до Чорного морів, до неї входили землі від Закарпаття до Передкавказзя. Династичні зв'язки поєднали київських князів з багатьма правлячими родинами Європи. Великокняжа столиця стала важливим центром світової торгівлі, вироби київських ремісників користувались широким попитом у чужоземних купців. Через місто проходили найславетніші торговельні шляхи, у тому числі «з варяг у греки», «з німець у хазари» та ін. Аж до навали татаро-монгольського Батієвого війська Київ був серед найзначніших міст у Європі та Азії. Відроджене у XIV ст., воно знову посідає важливе місце в економічному і духовному житті нашого народу.

У XVII ст. у нашому місті народився Києво-Могилянський колегіум, згодом — академія, яка зажила світового визнання як славетний європейського рівня навчальний заклад.

Тут, у місті над Дніпром, відбувалися найважливіші події, пов'язані з визвольною боротьбою українського народу в XVII—XVIII ст., багато сторінок історії міста пов'язано із славетними іменами Костянтина Острозького, Петра Сагайдачного, Івана Мазепи...

Столиця дорога не лише киянину, а кожному українцю — громадянину нашої держави України. Насамперед за життєдайну духовну велич. У цьому понятті в історичному плині століть воедино сплелися талант, відвага, волелюбність і добра вдача киян, які протягом століть розбудовували і духовно наповнювали наше прекрасне місто-столицю, місто-оберіг великих і невмирущих традицій.

Безумовно, значимість Києва не обмежується пам'ятками історії та культури. У нашому місті зосереджені потужний

економічно-виробничий, науковий і культурний потенціал світового рівня.

Духовна спадщина породжує велич духу народу. Тому і маємо споконвічну славу Києва. Тому древній Київ завжди молодий. І наш обов'язок утримувати цю славу утвердженням і подальшим збагаченням віковичних традицій, які є коренем розлогого дерева сучасності.

У столиці сконцентрований зарубіжний дипломатичний корпус. У Києві відбуваються міжнародні зустрічі, укладаються угоди політичного, економічного та культурного напрямків, що сприяють зміцненню і розширенню зарубіжних зв'язків. У Києві плідно працюють більше сотні зарубіжних представництв.

Для забезпечення посольств службовими та житловими приміщеннями, оперативного обслуговування іноземних представництв спочатку було створено міський міжвідомчий штаб, який розпорядженням Кабінету Міністрів України у грудні 1994 року було перетворено на Координаційну раду при Київській міській державній адміністрації.

Координаційна рада є міжвідомчим органом, до якого входять представники Адміністрації Президента України, Кабінету Міністрів, Міністерства закордонних справ, Фонду державного майна, керівники відповідних підрозділів Київради та міської державної адміністрації, Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв. Очолює Координаційну раду заступник київського міського голови — секретар Київради. Заступником голови ради є генеральний директор Генеральної дирекції Київської міської ради з обслуговування іноземних представництв Павло Кривонос.

Координаційна рада оперативно вирішує питання, пов'язані з виконанням міжнародних договорів та угод України, актів Президента та уряду України щодо забезпечення іноземних представництв у м. Києві службовими та житловими приміщеннями, надання їм необхідних будівель, земельних ділянок для спорудження адміністративних та інших будинків. Крім того, Координаційна рада розглядає і вирішує питання, пов'язані з обслуговуванням іноземних представництв. Спільно з іноземними представництвами опрацьовує і подає Київradі конкретні пропозиції щодо надання їм в користування або у власність будинків та земельних ділянок. Розглядає пропозиції іноземних представництв, центральних і місцевих органів виконавчої вла-

ди щодо розширення та поліпшення умов розміщення і обслуговування іноземних представництв у м. Києві.

Виконання рішень Координаційної ради, виданих у межах її повноважень, є обов'язковим для місцевих органів державної виконавчої влади, підприємств, установ і організацій м. Києва.

Київ став містом, де зародилася регіональна дипломатія на теренах міжнародного співробітництва. Про це розмова піде у наступному випуску щорічника.

Берегти історію, розповідати про традицію — означає будувати майбутнє на міцному підмурку шани і поваги до внеску і праці наших попередників. Ось чому з такою приємністю вітаю черговий випуск наукового щорічника «Україна дипломатична», який знайомить з цікавими, часом і малозначимими сторінками захоплюючої історії дипломатичного життя нашого міста, України, світового співтовариства.

